

شەوی بەلدا

شەوی بەلدا، یا دەبجوره ئەم شەو
 کە دیدم دور لە تو بێ نووره ئەم شەو؟
 جەبار جەمال غەریب

کەچی ئەوشەو زانیکی قورسی تێدا، کەچی لە هەموو شتیکدا ترسناکە، ترسیش تاکە مۆتەکەبە مروفی مالی کردووە. ئەوشەو ئاسمان گلێنجانیکی لەبێ نەهاتوووە بەسەر گەردەلوولی سەرم دا دەباری، لە کەچی دا دەبە ناگرو گەر لە خەرمانی ئاسمان بەر دەبەم و هەموو دنیا بیدار دەکەم.

دەها ئەوشەو تەم ئاشای کلێو دوو کەلی گیانی منیش کەن. گیانی زەردەخەنەو ئیوارە. ئەو ئیوارانە قسە وەرێو وەك گەلای وەرێو لە ئیوارە نالای. ئەو گەلایانە چەندان وشە زەردیان لەروو زەردی حویان پێچاو بو ئەمرگیز مردن.

ئەوشەو شازنە و نەکەم ئاسکیکی سێ نەرمی چاوەرەشە بەرەو بەغداو ئیوارە نازو چرپەو هەناسە تازەم دەبات. لە ناو تەمی سێ گیانییدا ون دەبم، رووحم هەست بە ترسیکی سەیر دەکات. چاوەکانم لەسەر نیگای بیبێلەکانی هەلەخلیسکین.

- لەو دەجیت نیازتان بێ «هیشکلیفیکی» کوردی دروست کەن.
 - خۆزگە «کاترینا» بووماپە دوای ئەو قەرەجە رەشە دەکوت و لەناو تاولی سێ گیانیدا وەك فریشتە دەژایم⁽¹⁾.

خەمییکی کۆن خوی لە نیو چاوەکانی دا شار دەبوو. دە ئەو خەمە بیاریشەو وەرە باوەشی غەریبیم. با لە ژێر بارانی رقی ئەو «سروشه» شێتەدا لە نیو بەکدا پتووینەو. با بێنە دوو کەرویشکی کولک نەرمی گوی شوێر. گالته بە مروف و دووکان و بازارەکی بکەن. . . گالته بە هیزو فیزەکی بکەن دوو کەرویشکی سێ ناسکی گریاو گریاو بو هەموو ئەو شاخانە ی رمان، گریاو بو هەموو ئەو زەویانە لە بەرە کچون. دە بیاری با پتووینەو. . . با ئێمە لە شەرمی بێنە کەرویشک و مروفیش لە شەرمان سەری گێژی هیندە دیکە ئەستووری. . . ئیستا تێدەگەم ئەو، لاشە بچووکه چ هیزیکی سحری و قیتیکی گەورە تێدا.

- بۆچی ئەو هیزە سحریه ناکە بە شازنی مەملەکتی خۆت؟
 - خۆزگە دەتوانی

خۆزگە، لەشەوینکی وادا کە لافاوی پسی دنیا مروف وەك چلە قامیشیک پش خوی دەدا، دەبیتە دنیا بەکی هیندە کەسک ئاوی دەبات. . .

ئەو شەولای لایە بو ئەستێرەکان دەکەم و دەیان خەوینم، ئاسمانیش رازی دەکەم تاوداتە هەر دوو گونجکەمی خۆرو چەند مەترێ لە سەرووی ئاسووی دانێ نووکه شەقیکیش لەو شاخەمی ئەو بەرماتەو هەلدا و پانی کاتەو. دنیا دەبیتە ئیوارەکی «وەزیرە» و دارەکانی ئەو بەرەو ئەو بەری شەقامە کە وەك دوو دلداری دێرین سەر پیکەو دەتین. . . یادگارەکانی منیش دەبەنە پالندە یزێو لە نیو دارەکان دا دین و دەچن. . . بۆنی گولسوک و گەلاو دارەکان دەهاژینن. دوو زەلامیش تیکە فالتین و وردە وردە بەرەو ئاسو دەروون. . . تا دەگەنە لیواری خۆرە کە جا هاواریان لێ دەکەم کە بگەریشەو بەلام نایستن. . . بەغار بەدوایان دەکەم کاتی کە دەیانگەم. . . تەنها قاوخی لاشە من بە جێ ماوێ دەنا هەردووکیان لەناو رۆژە کە دا سوتاون.

چەندان جاری کە لە کەچی ئەو شەودا دەسووتی و کپ نای. . . دەبنوو. . . دەبنوو ئەو سێ سألە «کاترین» لە نیو گەرداوی بەفریاری پش شاخەکان دا چاوەرێی. . . توش دلرەقانه چاو و دلی دەهاری. . . ناخ ج برینیکی دەم کراو بە! خوینی کام بیابان پری دەکاتەو؟! شتیکی بێ کۆتایی. . . مردنیکی ئەبەدی. . . کزەبایەك دیت و لە نیو کولانە کەدا دەنگی سەگ دیت. . . لە شەوی ئاوادا شەره سەگ تەنها ترس وەبیر خەلک دەخاتەو. . .

- کچی ناخەر خۆشەو یستیم هیندە رقم ترسناکە. . . کچی ناخەر

خوشه‌ویستیم دوی مردنیش روح به یی نازار ناکا .
 نهو شو تاریکی سه‌گه و دز تیکه‌ل یه‌ک ده‌ین . . . سمیلی بابیری
 شاخشینه‌کانیشمان له یه‌خهی نافرته ده‌سه‌موکان نابته‌وه . . . ده‌با نهو
 شهو زیان و مردن ناهنگی زه‌ساوه‌ندیان ویکرا بگپرن . . . کامتان
 خونینی شیخ به شاقه‌لی نه‌پرزاوه . . . کامتان له کوشتی «حلاج» دا
 به‌شداریشان نه‌کرد . . . له‌کاتیکدا دایکی خوتان ناناسنه‌وه پشیله‌یه‌کی
 ده‌سته‌موی سمیل فشی چاو جیزتان هیناوه، هم‌مو مل شور له
 به‌رده‌می دا وه‌ستان، وانه‌زانن پلنگی باوکسانه! چاوگه‌ش گیان له‌و
 وشانه شهرم مه‌که . . . نهو وشانه ده‌کینه نووکنه . . . با سحری نهو
 وشانه‌ش فش که‌ینه‌وه . . . با نه‌وانه‌ی که خویان به بالونه‌کانیا‌نه‌وه
 هلدواسی‌وه، لینگو قوچ بکه‌ونه خوارنی . . . با هرکامیان ره‌شایی
 پاشه‌لی نه‌وی‌که‌یان بیننی تا قیزان له مه‌ردایه‌تی پوچه‌لیان بیته‌وه .
 ناخ له مونه‌که‌ی خه‌یالاتی نه‌وشه‌و! ده کچی له هر شونینی هه‌ی
 وه‌ک په‌له بارانیکسی سموز به‌سهر دنیای غوربه‌تم دا بیاری‌وا له‌سهر
 چه‌رپاکم قووت به‌وه . . . یو هه‌میشه ده‌چینه ناویه‌ک . . . له نیوو
 یه‌کدا ده‌بینه مومیا . . . جیگاکم به‌شی هه‌ردو‌کمان ده‌کات . . .
 توزیکسی که وه‌ره پیش . . . ده‌سته‌کانت بلونی سهرلم . . . با به
 دیواره‌که نه‌که‌وی . . .
 - هیچ نه‌گوزراوی، که نه‌وشو نه‌هاتبای ده‌بوومه گزیکی سموزو
 مه‌زاریکم ناوه‌دان ده‌کرده‌وه .
 - سهرینی به سنگمه‌وه . . . سهرینی به دل‌ممه‌وه بزانه چیت یی‌ده‌لین . . .
 بزانه له حه‌بفیان ناسوتنی .
 تاله‌قره‌کانت ختوکه‌ی ملم ده‌دن . . . ده‌موو چاوی بچووکت له نیو
 ریشم دا ون که . . . گویت له ده‌فه‌ی سنگم یی .
 به ناو خوتا شوربه‌روه . . .
 له بن سیله‌ی نه‌مامیکی تازه پشکووتوی گیانتا
 مندالینکی پرووت خه‌وتوه .
 تازه چاوی کردوته‌وه . . .
 په‌پوله‌یه‌ک له‌سهر پیلوی هه‌لنیشته . . .
 تیشکیکی روونی هه‌نگوینی وه‌کو چاوت .
 بهر چاوه‌کانی که‌وتوه . . .
 خوت مجسولینه . . . ده‌نگی دل‌م له قه‌ی بالی کوتریکی سهربراو
 ده‌چیت گوئی له ده‌نگی باله سو‌تاوه‌کانی بگره .

توخوا گیانه ده‌ری مه‌که . . .
 نهو منداله دلی منه . . . له ژیر گیانی پیروزی تودا خه‌وتوه . . .
 له ناو جوانی و دنیای پاکی عه‌شقی تودا پالکه‌وتوه .
 ده‌لی گهرنی با له مردنا هینمن یی . . .
 ده‌لی گهرنی با له مردنی نه‌وشه‌و یا . . .
 ده‌می له ناو ده‌متا ون بیت .
 مردن کوتاین خالی ژانی مروفه . . . له‌دایک بوونیکی نوی‌به . . .
 نه‌وشو ده‌نگی سه‌گه ناوازیکی نه‌براو‌یه . . . ناه . . . چ . . . شه‌ویکی
 سه‌خته . . .
 ناه له ته‌نهایی . . . ناخ له مونه‌که‌ی خه‌یالاتی نه‌وشو .
 ده‌بنوو سهرینی ژیر بالی خه‌و . . . بیه نیچیری خه‌ویکی یی کوتایی
 شه‌و له تاریکی خویدا دارو به‌ردو شاخ و قه‌له‌می شکار
 ده‌شاریته‌وه . . . جاران شه‌و ولاتی دزو قه‌لای مه‌ردان بوو،
 نیستاش میراتیکی نابووته‌وه له نه‌ستوی
 شاعیرو به نه‌مه‌کانیان به‌ستوه . . . نیوه شه‌وه گوران له‌گه‌ل قه‌لم و
 کاغز ماندوده‌یی . . . «ده‌ستی چه‌یی» ده‌خاته ناو گیرفانی پانتوله
 ره‌شه خه‌ته‌که‌ی، به نیو به‌فردا به ته‌نیشته په‌یکره سه‌ی‌به‌کاندا
 تی‌ده‌په‌ری . . . برویته هه‌رشونینی هه‌ر کوره‌که‌ی «خاک و خولی» و
 نووکه رمی رومه‌کان له وروژانی میشکت ناکه‌وی . . . ده‌تو بنو خو
 شاعیر نیت . . . ده له تاریکی شه‌ودا وه‌ک داره‌که‌ی نه‌ویه‌رتانه‌وه
 ون به . . . شاعیریش وشه‌یه‌کی «فلکلوری» یه‌و، شاعر نه‌ور و
 فه‌ریکه گویزیکسی سموزه‌وه له نیو ده‌می یی‌ده‌دانی شاعیره‌کاندا فلته
 فلته‌تی . . . «حه‌بیه» جاریکی که ناچینه‌سه‌سهر مزاری و شیخ
 هه‌باس‌وه له باوه‌شی رومه‌کان ده‌خزی . . . ده‌با نهو شو «نالی» نه‌بینه
 چه‌نگه خله‌میشیکی ره‌ش و ده‌مو چاوی مه‌سهر گراننی سواخ نه‌دا!!!
 نه‌وه که‌له‌شیر خویندی و پیریزن ییدی چاوه‌پری کوری
 ناکات . . . سهر ده‌نیشه سهر سهرینه په‌ره‌که‌ی و ده‌نوی . . . ده‌بنوو
 پیریزن . . . وا من چاوه‌پری «حه‌بیه» ده‌کم . . . هه‌مووی له چاوی
 نه‌فسو‌ناوی تو‌ده‌ترسی . . . ها هه‌ر نیستا دینه ژووری . . . پیل‌اوه‌کانی
 داده‌کنی تا ده‌نگیان نه‌یه‌ت . . . ورده . . . ورده یی بچکوله‌کانی
 داده‌نی و دیت . . . هه‌موو له‌شی ته‌ره . . . نه‌وه له کوئی‌وه؟ وات لی‌هات
 له باران بترسی؟ نه‌دی بارانی نیوارانت به بیرنایه؟ که ده‌ستمان
 تیکده‌گرت و به نیو باران دا وه‌ک بووکه به بارانه ده‌سو‌راینه‌وه . . .
 شه‌قامه‌کان جوگه‌له ناویان پیندا ده‌هات و خه‌لکه‌که ده‌چونه‌وه

ژووری هر نیمه‌ی عشقه باران به نه‌نقه‌ست پی‌یه‌گانمان له
ناوه‌که‌دا ون ده‌کرد. هه‌وره‌کان ورده ورده دنیا‌یان تاریک ده‌کرد.
چاوه‌کان وه‌ک سهری کسه‌ل ده‌چونه‌وه بن قاوغه‌کانیان... حیثیش
ده‌ستی چه‌یم له که‌مه‌رت ده‌ئالاندو توش سهرت به شانم ده‌کرد
هیدی هیدی ده‌رویشین... ده‌بیاری...
ئه‌و بارانه‌ی له‌گه‌ل ماچی ته‌نهایما، ته‌تویته‌وه...

ده‌بیاری

ئه‌و بارانه‌ی له‌سهر کولمه‌ی یاره‌که‌ما،

وه‌ک ئاورینگه‌له‌ره‌یه‌وه

ده‌دابکه...

له‌غهریبی و عه‌ستی منا...

ده‌دابکه...

له‌سووتانی دلی منا...

به‌نیو ئه‌و شاره‌دا ده‌بویسه دوو په‌یکه‌ری گه‌روک و باران
ده‌بیشینه‌وه... گه‌لاکان ده‌شوران‌وه‌وه ده‌بوونه زیو... په‌ره‌ی گویمان
سوور ده‌بوونه‌وه... دنیا ته‌میکی تاریک دایده‌پوشی... هه‌موو
رۆژانی باران گیانی من په‌له‌ی ده‌دا، هه‌موو رۆژانی باران گیانی من
سه‌وز ده‌بوو... خوهری ناوه‌که‌زیادی ده‌کرد ده‌نگی یه‌ک بالنده‌ش
نده‌هات. ده‌با لافاو هه‌موو شتی بشواته‌وه... گه‌لای زه‌ردو خه‌لکی
گه‌نیوو له‌گه‌ل خوی رامالی... له‌ولاتی نیمه‌ پیویسته سه‌ده‌یه‌ک باران
بیاری... پیویسته دیوارو سایته‌ی خانووه‌کان هه‌موو لابرین... تا
تیکرا بکه‌ویسه به‌ر باران... تا ته‌وانه‌ی وه‌ک سپیاک له‌ودیدو دیواره
ئه‌ستووهرکانه‌وه و تئوون بکه‌ونه به‌ر باران... به‌لام ناخ له
ئه‌ستووری دیواره‌کان 'حبییه' وه‌ک په‌ره سیلکه‌یه‌کی ته‌ر سهری به
شانم کرده... ئه‌ر... ده‌موچاوی به‌ باران شوراوه‌ته‌وه... له
نیو تاریکی باران دا جکه له نیمه‌ تاکه زی‌رووح نابزوی...
که‌زیه‌کی سارد ده‌ست پی‌ده‌کات و ده‌سته‌گانمان له بن بالی
یه‌ک ده‌ئین... چاوه‌ ته‌رو فراوان و کراوه‌کانی 'حبییه' له‌به‌ر
باران هینده‌و هینده‌ی دیکه سحرآوین.

- توخوا چاوغه‌ش

له‌ژیر سیه‌ری باران و بونی گه‌لای داره‌کانا...

وه‌ره باوه‌شی غهریبیم

وه‌ره باوه‌شی ته‌نهایم

با له نیوان کولمه‌کان و لیوی تۆدا بارانی گه‌ش بخومه‌وه.

با به سهری که‌زیه‌کانت

«دلیکی عاشق هه‌لواسم له ناو باران دا بخوسی»

به‌خووساوی له ژیر دار پرتقالی ده‌وه‌ستاین... بونی «قه‌داح»
مه‌ستی ده‌کردین بارانه‌که سووکی ده‌کرد. تاکو ته‌را دلۆپه باران له
گولاه‌کانی ده‌دا... به‌هیشواشی خوڕیکی تازه دنیا‌ی شوراوه‌ی
رووناک ده‌کرده‌وه، ئیستا به‌غدا له چاوی مندالیکی رووح سووک
ده‌جیت. ده‌که‌ویسه‌وه سهر شه‌قامه‌کان و تیشکی خوڕ و شکمان
ده‌کاته‌وه و هه‌لممان له شان و مل هه‌لده‌ستینی... له ناوه‌راستی
ئاسمان دا په‌له هه‌روړیکی سبی به‌جی‌مابوو... ده‌مانویست بیینه
ته‌میکی ئال و له‌ناو هه‌وره‌که‌دا چاوشارکی بکه‌ین.

بونی گه‌لاو باران و «حبییه» دنیا‌یه‌کی سحرین... دنیا‌یه‌کی
دوورن... ئای له‌و شته سادانه‌ی مرووف له خوشی‌یان دا سهر شیت
ده‌که‌ن... دو بالی لی ده‌روینن و به‌قه‌ده‌ر دنیا زه‌رده‌ی دینی... ههر
ئه‌و شتانه‌ش ئه‌و شو له من بوونه مۆته‌که‌یه‌کی ره‌ش و به‌قورسی
له‌سهر سینگم پالیان داوه‌ته‌وه... ده‌بنوو ده‌ی... که‌له‌شیر خویندی و
پیریزن نووست و حبییه هات و رۆیی... چاوه‌کانی تو ههر زیتن.
باران باری و خوهری برا تو ههر ده‌نگت دی، له‌وه ده‌جیت ئاسمان
تاکه خه‌م خوړت بیت به‌دیارت‌وه رۆژ بکاته‌وه، ئاسمان بکه په‌له
قه‌رسیلیکی سه‌وزو وه‌ک که‌زیه‌ی به‌یانیان ده‌ست به‌پشته نهرمه‌که‌یدا
بیینه، له ناوه‌ندی قه‌رسیله‌که‌دا کوگلیک دروست که‌و بیکه سهرین و
هینن بنوو... با له هینمیدا قه‌رسیله‌که هینده گه‌ره‌یی ته‌گه‌ر له
خه‌ویش رایو و هه‌ستیشه سهری دیارنه‌یی... با بییه پارچه‌به‌ک له
ولاتی قه‌رسیل... مه‌به «هینکلیفی» رق و تۆله... ولاتی کاترین...
ئاسووده‌یی کاترین مه‌شوینه... با هه‌موو شه‌وی ژانیکی بی ئوقره له
چاوت گه‌ری... به تۆ به‌ته‌نها بارمه‌ی خه‌م بی با هه‌موو شه‌وی
چاوه‌کانت بیسه به‌رگی «شیخ هه‌باس» و به‌نووکی رمی رۆمیه‌کان
بدرین... تاریکی شکابوو... پیش ئه‌وه‌ی به‌خه‌به‌رت بینن... ده‌بنوو
چاوو دل و میشتت قورس بوون.

له‌م شهرحی ده‌ردی غوربه‌ته، له‌م سۆزی هیج‌ره‌ته

دل ره‌نگه‌ی به‌ ناو به‌ چاوا بکا عبور.

په‌راویز:

۱ - هینکلیف و کاترینا: پاله‌وانی به‌ناویانگی رۆمانی مه‌زنی
«به‌رزایه‌کانی وێه‌رینگه‌ن»، نووسینی رۆمان نووسی ناودار «خاتوو
ئیمیلی برۆنتی» به‌.